

Naši pionirji na taboru Sutjeska v Zagrebu

V organizaciji Republiškega sveta »Naša djeca« iz Hrvatske je potekalo v dneh od 14. do 29. julija v Pionirskem domu v Zagrebu Jugoslovansko pionirsko taborjenje »SUTJESKA 86«. Na predlog tov. Tita poteka taborjenje pod tem imenom že od leta 1958 v vsaki republiki.

Desetčlanska delegacija pionirjev iz OS »Louis Adamič« Grosuplje je na tem srečanju predstavljala pionirje Slovenije. Pionirje Hrvatske je zastopala delegacija iz Dubrovnika, iz Srbije delegacija mesta Trstenik, iz Makedonije delegacija iz Kavadarcev, iz Črne gore delegacija Cetinja, iz Bosne in Hercegovine delegacija mesta Čajniče, Kosovo je zastopala delegacija mesta Istok, iz Vojvodine pa delegacija mesta Kovačica. Na taborjenju je bila tudi petčlanska delegacija iz Polisarja — Saharska demokratska republika.

Vsi pionirji so sestavljali Pionirski odred »Bratstvo in edinstvo«, sestavljen iz osmih desetih. Vodili so ga desetarji in predsednik PO.

Cilji taborjenja so bili krepitev bratstva in enotnosti narodov in narodnosti Jugoslavije, seznanjanje z epopejami NOB — posebno z bitko na Sutjeski, praznovanje 45. obletnice vstaje narodov in narodnosti Jugoslavije, spoznavanje Zagreba in širše okolice ter delo in ustvarjanje v interesnih skupinah.

Pionirji so se po svojih željah udeleževali likovnih, glasbenih, športnih in kulturnih dejavnosti. Ob večerih so pripravljali skupaj z mentorji in vodilci delegacij zabavne družabne igre, taborni ogenj, maškarado in kulturne programe, s katerimi so predstavili svoje republike.

V času taborjenja so pionirji obiskali Centralno partizansko bolnišnico na Petrovi gori, mestno pokopališče Mirogoj, kjer so položili cvetje pred grobnico narodnih herojev, živalski vrt v Maksimiru in tovarno svinčnikov TOZ. Na celodnevno izletu v Hrvaško Zagorje so obiskali Gubčevo lipo, muzej kmečkih uporov in spomenik v Gornji Stubici, rojstno hišo tov. Tita in stari del Kumrovc. V Domu mladine in borcev Jugoslavije pa so si ogledali čudovit film »Titove poti miru«. Pred povratkom v Pionirski grad so se tudi kopali v Tuhejskih toplicah. Ogledali so si mednarodni festival folklorne v Zagrebu in spoznali stari in novi del Zagreba ter njegovo zgodovino in razvoj.

Ves čas so pionirji zbirali literarne prispevke, ki so bili objavljeni v »Biltenu logorovanja«.

Na 15-dnevno taborjenje so se zbrali pionirji iz vseh strani — bili so res Jugoslavija v malem. Kovali so bratstvo in enotnost, nabirali so si novih moči in znanja za nadaljnje delo in ustvarjanje, izmenjali so mnoge izkušnje in postali bogatejši za 80 prijateljev iz vse domovine. Upajmo, da bodo ta prijateljstva za vedno ostala, saj so jih potrdile solze ob spuščenju zastav tabora in ob slovesu. Pionirji so polni lepih vtisov odšli na zaslužene počitnice. Ko se bodo ponovno zbrali v šoli, bodo uredili svoje vtise, jih zapisali in posredovali ostalim pionirjem v vzpodbudo za še bolj marljivo delo. Kajti, ni lepše nagrade za marljivost in aktivnost, kot je taborjenje v Jugoslovanskem pionirskem taboru Sutjeska.

Vodja delegacije
Štefka Novak

Prilagamo tudi pesem, ki nam jo je na pot v tabor napisala dolgoletna prijateljica in mentorica pionirjev, tov. Milena Kokotčeva:

Sutjeska tabor

*Sutjeska tabor tukaj stoji,
v njem zbrali pionirji so
iz vseh se strani.*

*Jugoslavijo v malem predstavljamo mi
in bratstvo, edinstvo kujemo vsi!
To dediščina je našega slavnega boja
in naročilo učitelja Tita — heroja.*

*V svobodi prepleti mi tukaj živimo,
skačemo, pojmemo, se veselimo.
Novih moči si zdaj nabavimo
krepčilo za telo in duha je obilo.*

*Prijateljstva mnoga so tukaj se stikala
upajmo, da bodo za vedno ostala.
Domov se srečni bomo vrnili
o srečanja našega ne bomo pozabili.*

*Ponesimo naše priručne pozdrave
vsem pionirjem od Sutjeske do Drave...
Zdaj pa veselo zakličimo vsi:
JUGOSLAVIJA NAŠA NAJ SREČNO ŽIVI!*

- 12. kolesarska dirka »Po ulicah Grosuplja«
- IV. memorial ing. Vinka Perneta
- Kriterij za plasman slovenskih mest

Delavci kolesarskega društva so 30. avgusta 1986 izvedli že 12. tradicionalno dirko »Po ulicah Grosuplja« in IV. memorial ing. Vinka Perneta. Dirka je istočasno štela tudi za »plasman slovenskih mest.« Na področju organizacije tekmovanja je bil uspeh zadovoljiv, pri zavarovanju proge in varnosti tekmovalcev pa odličen. Analiza tekmovanja žal ugotavlja, da so se izredno zaostrele zahteve pristojnih organov glede varnostnih ukrepov in procedure glede teh ukrepov, ki bodo v bodoče praktično onemogočile organizacijo kolesarskih prirediteljev. Letošnja prireditev je bila posvečena tudi praznovanju 100-letnice kolesarstva na slovenskem in občinskemu prazniku občine Grosuplje. Vse zaupane naloge so odgovorno in odlično opravili vojaši iz VP Grosuplje, številni mladinci, krajanji Grosuplja in člani izvršilnega odbora društva. Vse delo je bilo opravljeno na amaterski in prostovoljni osnovi. Trud ni bil zaman, saj se je tekmovanja udeležilo 225 tekmovalcev iz vseh klubov Slovenije in sosednih republik ter tudi iz pobratenega kluba ADRIA iz Trsta. Od najboljših jugoslovanskih kolesarjev so manjkali le najboljši člani, ki

so ta čas na svetovnem prvenstvu v ZDA.

Nastopi v vseh 15 kategorijah so bili zanimivi do konca, saj je zmagovalca vselej odločil sprint. V kategoriji starejših pionirjev je startalo 55 tekmovalcev. Med njimi tudi tekmovalci domačega društva. Najboljši Grosupljan je prispel na cilj šesti v času zmagovalca.

Kar 51 kolesarjev se je v kategoriji mlajših mladincev pognalo na 24 km dolgo tekmovalno progo, ki so jo najboljši prevozili v 27 minutah. Tekmovalci Grosuplja je v času zmagovalca dosegel 7. mesto. V kategoriji starejših mladincev so najboljša mesta zasedli mladinci državne reprezentance.

Veterani so se merili na 4. memorialu ing. Vinka Perneta. Najštevilnejši so bili kolesarji Grosuplja.

Seveda organizacija takšne prireditve zahteva ogromna finančna sredstva. Fond nagrad je znašal več kot 270.000,- din. Prispevali so delovni kolektivi iz raznih krajev in obrtniki, ter s tem pripomogli k uspehu dirke. Sredstev za pokrite vse stroškov se ni dovolj, zato čaka člani društva na tem področju še veliko dela.

Tako kot na 11. dirki, so tudi na

Kadar se v zbor postavi rezervni sestav... (foto: A. Brezec)

Taborniki med počitnicami

Za tabornike je že običajno, da med počitnicami odidemo na letno taborjenje. Tam utrjujemo znanje, pridobljeno med letom in poskrbimo tudi za zabavo.

Člani odreda Louis Adamič smo se začeli že takoj po končanem pouku pripravljati na letno taborjenje. Seveda smo že prej poskrbeli za taborni prostor, za kuharico, dovolj veliko število udeležencev... Zadnje dni nas je čakala še ureditev opreme. Klubovci smo se krepko nagarali, da smo zašli vse luknje na šotorih.

Končno smo bili narejeni. 18. julija je odšla v Belo krajino predhodnica, ki je poskrbela, da smo imeli streho nad glavo in druge potrebne objekte. Pri delu ji je kar »lepo pomagalo« dež. K sreči nas ni dolgo zalival, saj je že prvi dan rednega taborjenja pokukalo iz oblakov sonce. Dež je s svojimi prijatelji vetrom in treskanjem kasneje še dvakrat preizkusil našo učinkovitost ob izrednih razmerah, bili smo zelo uspešni, saj v šotorih ni zamakalo in vsi objekti so ostali celi. Čeprav je bila Kolpa prve dni mrzla, se je prav hitro ogrela in smo se skoraj vsak dan kopali. Razvedrila ob kopanju nam torej ni manjkalo. Sicer pa nismo pozabili na resno delo, »ta glavni« so nam pripravili kar veliko preizkušenj. Še na kopanje smo morali s pomočjo kompasa in karte! Poleg tega smo imeli celodnevni orientacijski pohod, na katerem smo morali pokazati precej znanja s področja topografije, signalizacije, kuristva, postavljanja ognjišč in bivakov iz šotorskih kralj, kuhanja večerje.

Ta glavni so bili z našimi uspehi zelo zadovoljni, mi pa utrjeni, da smo zvečer kar popadali v spalne vreče. Skoraj za konec taborjenja smo MC-kom (taborniki v starosti 7 — 11 let) pomagali »loviti« lisice. To je za njih ena glavnih preizkušenj, na srečo pa se ni preveč »skrila«. Kar prehitro je mineval čas in mnogo prezgodaj je prišla sobota, ko smo odšli domov.

S tem se naša dejavnost ni povsem zaključila, saj smo konec avgusta poslali pet naših mladih tabornikov in tabornic v gozdno šolo v Bohinju. Udeležili so se tečaja za vodnike, ki ga organizirala Zveza tabornikov Slovenije in odred Dobra volja iz Ljubljane. Tečaj so uspešno opravili in v dokaz za to so dobili vodniške izkaznice. Za odred to pomeni, da smo bogatejši za nekaj mladih, obetajočih vodnikov, ki so sposobni samostojno voditi skupino tabornikov. Upamo, da je res tako!

Taborniški Z-D-R-A-V-O!

Anuša Vidmar

Uprizoritev otroške operete Kresniček

Kulturno društvo osnovne šole Ferdo Vesel iz Šentvida pri Stični je pod režijo mlade glasbenice Marte Kramar uprizorilo dne 20. 6. 1986 ob 20. uri otroško opereto Radovana Gobca KRESNIČEK, ki je svojo premiero doživela z velikim aplavzom, v nabito polni dvorani Kulturnega doma in ob klavirski spremljavi Vide Kramar. Vloga KRESNIČKA je zahtevala zelo dobrega pevca in igralca in prav to vlogo je prikupno in brezhibno izvedel učenka tretjega razreda Irena Golf, do sedaj še ne odkrit in obetajoč glasbeni talent, pod vodstvom režiserke Marte Kramar. V opereti »KRESNIČEK« nastopa še okrog šestdeset praviljnih bitij (kresnice, mravlje, metulji, čebele, polži, rože, vile, škrti, sonce, luna, zvezde in razne gozdne živali) in vse vloge so izvajali člani otroškega in mladinskega

zbor osnovne šole iz Šentvida. Vsi nastopajoči so bili v kostumih, katere je izdelala režiserka sama v prav umetniški izdelavi in škoda je, da je bil oder za tako pestro sceno pretesen. Vsi nastopajoči so bili tudi glasbeno in igralsko dobro pripravljeni in sproščeni, to se je videlo že iz režiserkinega zupanja, ko je med predstavo sedela med nami v dvorani.

Po končani predstavi je sama režiserka Marta Kramar povedala, da je z izvajanjem zelo zadovoljna in ima s temi učenci veliko lepih načrtov, saj so kljub naporom učenci vztrajni pri delu. Pohvale vredno je, da se je nekdo po dolgem času zopet odločil za delo z otroki na glasbenem področju, saj nam je to garancija za dobre bodoče pevce v mladinskih in odraslih pevskih zborih — prav zborovsko petje pa je v Šentvidu tradicija, ki se mora tudi v bodoče nadaljevati.

Mladim izvajalcem in njihovi režiserki se zahvaljujem za prijetno doživetje, ob enem pa jim čestitam in želim še veliko takih in podobnih uprizoritev. Hvaležen in navdušen poslušalec

Gasilci iz Radohove vasi tekmovali

Za pokal Šaleške doline in za pokal Dolnje Straže

Potrebno je bilo vztrajno vaditi vse ekipi pod vodstvom Vendel Vaša, saj so fantje vedeli, da so Štajerci tri oreh in imajo dobro znanje v vseh gasilskih veščinah. No, pa tudi Dolenjci se ne damo, kar tako na hitro ne.

Poskusimo, so dejali in že zgodaj zjutraj v soboto, dne 16. 6. 1986 z gasilskim avtom oddrveli v Šalek pri Titovem Velenju. Tam se je zbral 54 najboljših ekip iz vseh delov Slovenije. Tekmovanje je bilo zelo zahtevno, saj je bilo potrebno nastopati v raznih disciplinah in hitro reševati najbolj zapletena vprašanja iz gasilske prakse in teorije. Po končanem tekmovanju so dosegli 26. mesto in za to dobili ustrezno pohvalo in priznanje. Zadovoljni so se vračali domov, saj so imeli dobro zavest, da so dosegli še kar lep uspeh.

Vaja dela mojstra in potrebno je še vaditi najmanj vsak drugi dan. Gremo se pomiriti še v Dolnjo Stražo, kamor so nas povabili!

Prav tako je 10-članska ekipa odbrcala z gasilskim kombijem na gasilsko tekmovalno v Dolnjo Stražo. Tam je bilo že vse pripravljeno in tekmovalci se je začelo ob napovedanem času. Tekmovalo je 12 gasilskih ekip. Gasilska ekipa iz Radohove vasi je dosegla 2. mesto in dobila za nagrado lep pokal in priznanje.

Ta uspeh je fante upogumil še za nadaljnja tekmovanja v gasilstvu.

Čestitkam za prav lepe uspehe se pridružujemo vsi krajanji Radohove vasi in sosednjih krajev.

Jože Kramar

Kolonija na Debelem rtiču

In prišel je ta petek, 15. avgust. Z dvema avtobusoma smo se otroci in vzgojitelji pripeljali do Debelega rtiča. Za večino je bila vožnja nekaj običajnega, nekateri izmed nas pa so prvič videli morje na Črnem kalu. Ko smo prispeli, nas je pedagoški vodja odpeljal do paviljona L 3, kjer smo bivali celih 14 dni. Dobili smo vsak svojo posteljo in omarico na hodniku ter se seznanili s hišnim redom in z ostalim redom, ki je odrejen za vse otroke in vzgojitelje v Mladinskem zdravilišču.

Po počitku smo odšli na plažo in preizkusili plavalne sposobnosti naših otrok. Od 102 otrok jih kar 39 ni znalo plavati. Zatrudo smo se odločili, da ta procent neplavalcev zmanjšamo vsaj na polovico. Lahko rečemo, da nam je to uspelo, saj se je 21 otrok naučilo plavati. Vsi ostali plavalci so se še izpolnjevali v tehniški plavanju. Žal pa nam je mati narava v drugem delu obrnila hrbet in naše uživanje v vodi se je zaključilo.

Tako smo organizirali razna športna tekmovanja in druga družabna srečanja med paviljoni. Grosupelčani smo se dobro odrezali, saj smo odnesli prvo mesto v igri med dvema ognjema, tretje mesto v malem nogometu, prav tako pa niso zatajili tudi naši posamezniki. V tekaško-plavalnem maratonu je Renata dosegla prvo mesto. Mateja pa tretje pri dekletih. Pri fantih je bil drugi Andraž, Zvone pa tretji. V namiznem tenisu je Franci dosegel tretje mesto. Pri skokih na glavo sta Zvone in Mare dosegla četrto in peto mesto.

V polnem številu smo se udeleževali tudi plesov ob večerih, spoznali smo veliko novih prijateljev, s katerimi si bomo tudi dopisovali.

V paviljonu smo ob večerih prirajali družabna srečanja. Nasmejali smo se našim komikom in njihovim skečem, zapeli smo nekaj pesmi ob spremljanju kitare ter se zasanjali ob nežnih zvokih flavte naše Maje. V nedeljo dopoldne smo gledali živžav, z zabavo pa so nam postregli tudi naši vzgojitelji in vzgojiteljice. Pripravili so nam »en« prav smešen nogomet. Tovarši so se oblekli v kopalke od tovarišic ter se našminjali. Nogomet so igrali prav elegantno. Tovaršice so se na nogomet šele navajale, vendar jim je šla igra kar dobro »od nog«, saj so zmagale 5:3.

V štirinajstih dneh se je zgodilo mnogo smešnega, zanimivega in nikdar pozabnega. Trudili smo se vsi, da bi se najbolje imeli, zato smo si ogledali tudi Izolo, kamor smo se odpeljali z ladjo. Peš smo odšli do mejnega prehoda z Italijo. Enkrat pa smo se podali tudi proti Ankaranu, kjer smo se najedli sladoleda.

Minilo je, potočili smo nekaj solza, vendar smo se kljub temu vračali domov srečni in veseli v upanju, da se naslednje leto spet odpravimo na štirinajstdnevno letovanje in se imamo še boljše kot letos.

Vsi, ki si želite preživeti počitnice na morju v krogu svojih vrstnikov ste vabljeni v kolonijo.

Pa zdravo in naslednje leto se zopet vidimo.

Družba z Debelega rtiča

Za lepše praznovanje XVII. Tabora

Tako, kot vse druge organizacije in krajanji Šentvida, je tudi naše Balinarsko društvo priredilo v počastitev XVII. Tabora slovenskih pevskih zborov društveni turnir.

Nastopilo je 6 ekip iz Šentvida, Ivančne gorice in Grosuplja. Prehodni pokal je osvojila ekipa iz Šentvida pri Stični.

Na sliki: Pozdravni nagovor ekipam predstavnikov Kulturnega tedna.

Balinarsko društvo Šentvid

Balinarji tekmujejo

Balinarji ŠD Partizan Grosuplje so z osvojitvijo 1. mesta med desetimi ekipami odlično zaključili spomladanski del tekmovanja četvork in dvojic v III. ligi — zahod ljubljanske območne balinarske zveze, kjer letos prvič tekmujejo. V občinski balinarski trim ligi, kjer so nastopale 4 ekipe iz Grosupljega, 2 iz Šentvida pri Stični in 2 ekipe iz Ivančne gorice, je bila najuspešnejša ekipa M. Pekarna Grosuplje (Banjac, Finc, Perš in Plankar), druga je bila ekipa KS Grosuplje, ekipa DU Grosuplje I pa je bila četrta. Ekipa M. Pekarna Grosuplje je bila prva tudi na poletnem turnirju za prehodni pokal 22. julij, z osvojitvijo 2. mesta pa je presenetila ekipa DU Grosuplje II. Poleg 4 ekip iz Grosupljega so nastopile še 3 ekipe iz Šentvida in ekipa DU Ivančna gorica. Balinarji so tudi v jesenski del tekmovanja četvork in dvojic v III. ligi — zahod ljubljanske območne balinarske zveze pričeli z zmagami v prvih dveh kolih, kakor tudi v I. kolu tekmovanja za pokal Maršala Tita, ko so se pomerili z BŠK Virtus iz Domžal.

Jože Smolej

Posnetek z ligaške tekme ljubljanske območne balinarske zveze med ekipama Grosuplja in Jama iz Notranjih gor